NORAKSTS
Lietas Nr.124020606
143/AA43-0992-07/11

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007.gada 16.jūlijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs U.Bērziņš,
tiesneši S.Liniņa un V.Endzelis,

piedaloties *I.Š.* un *I.Š.* pārstāvim *M.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu par *I.Š.*, personas kods */dzēsts personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta astotās daļas, sakarā ar *I.Š.* apelācijas sūdzību par Ogres rajona tiesas tiesneses 2006.gada 11.septembra lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 16.maijā Ogres rajona policijas pārvaldes 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 116115 par to, ka 2006.gada 16.maijā pulksten 18^{00} Ogrē pa Birzgales ielu virzienā uz Ogresgalu *I.Š.* vadīja transportlīdzekli Mitsubishi Galant, valsts reģistrācijas Nr.*/dzēsts valsts reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis), un atpakaļgaitā pirms Loka ielas nobrauca no brauktuves un uzbrauca šķērslim – betona apmalei. *I.Š.* atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai.

Administratīvā pārkāpuma protokolā secināts, ka *I.Š.* izdarījis pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[15]panta astotajā daļā.

[2] Ogres rajona tiesas tiesnese ar 2006.gada 11.septembra lēmumu atzina *I.Š.* par vainīgu LAPK 149.[15] panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīja ar administratīvo arestu uz 12 diennaktīm, naudas sodu Ls 500 apmērā un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 2 gadiem.

Ogres rajona tiesas tiesnese atzina, ka policijas darbinieki sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un citus dokumentus tikai pēc faktisko apstākļu noskaidrošanas mutvārdu aptaujā un pēc noskaidrotas personas *J.J.* liecības, kas piekrita rakstveida paskaidrojumu došanai. Tiesneses ieskatā, noskaidrojot lietas faktiskos apstākļus, liecību skaitliskums nav izšķirošs, bet var atzīt par pietiekamu viena noteikta aculiecinieka liecību, kas dod pamatu secināt par administratīvā pārkāpuma sastāva esamību *I.Š.* darbībās. Vērtējusi

visus pierādījumus lietā to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesnese secināja, ka pamatoti policijas darbinieki atbilstoši ceļu satiksmes noteikumos definētajam un likuma prasībām atzina *I.Š.* par transportlīdzekļa vadītāju, kurš 2006.gada 16.maijā Ogrē Birzgales ielā nobrauca no brauktuves un uzbrauca šķērslim. Sakarā ar pamatotām aizdomām par *I.Š.* atrašanos alkohola reibuma stāvoklī atbilstoši normatīvo aktu prasībām un savai kompetencei policijas darbinieki piedāvāja *I.Š.* izdarīt alkohola ietekmes pārbaudi izelpojamā gaisā, no kuras *I.Š.* atteicās. Nogādāts medicīnas iestādē, *I.Š.* no alkohola ietekmes noteikšanas arī atteicās, līdz ar to šāda *I.Š.* rīcība veido administratīvā pārkāpuma sastāvu, kas paredzēts LAPK 149.[15] panta astotajā daļā.

[3] Par Ogres rajona tiesas tiesneses 2006.gada 11.septembra lēmumu *I.Š.* iesniedzis apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt minēto lēmumu. Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesas sēdē neviens liecinieks nevarēja apliecināt, ka ceļu satiksmes negadījuma brīdī transportlīdzeklis bija iedarbināts. Arī no lietas materiāliem nevar izdarīt šādu secinājumu. Līdz ar to pirmās instances tiesas tiesnese nepamatoti atzina, ka ceļu satiksmes negadījuma brīdī *I.Š.* bija vadījis transportlīdzekli. Tādējādi *I.Š.* nav atzīstams par LAPK 149.[15]panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjektu, proti, transportlīdzekļa vadītāju un viņa darbībās nav minētajā pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka, ņemot vērā lietas apstākļus un *I.Š.* paskaidrojumus, ka ātrumpārslēgs no ātruma tika izrauts nejauši, kā rezultātā transportlīdzeklis sāka ripot atpakaļgaitā, tiesai, lai pilnībā, vispusīgi un objektīvi izvērtētu notikušo bija nepieciešams nozīmēt lietā autotehnisko ekspertīzi, kas nebija izdarīts.

[4] Tiesas sēdē *I.Š.* apelācijas sūdzību uzturēja saskaņā ar tajā norādītajiem motīviem.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieka paskaidrojumus un liecinieku liecības, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma.

[6] *I.Š.* savu apelācijas sūdzību pamato ar argumentu, ka 2006.gada 16.maijā viņš nevadīja automašīnu Mitsubishi Galant un neveica manevru, kā rezultātā automašīna uzbrauca šķērslim – betona apmalei.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa vispusīgi un objektīvi izvērtējusi ir izvērtējusi visus pierādījumus lietā gan atsevišķi, gan to kopsakarā ar pārējiem pierādījumiem lietā.

APL 307.panta, kurā noteikts apelācijas instances tiesas sprieduma saturs, ceturtā daļa (redakcijā, kas ir spēkā no 2006.gada 1.decembra) noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā spriedumu motīvu daļā var

norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus spriedumu motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka šajā lietā pirmās instances tiesas sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams, un tas ir balstīts uz objektīviem apsvērumiem, kas izriet no lietā konstatētajiem nepieciešamajiem faktiem.

Ievērojot minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst pirmās instances tiesas spriedumu par tiesisku, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un tādēļ šajā spriedumā atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

[7] Administratīvā apgabaltiesa tiesas sēdē nopratināja lieciniekus *P.S.* un *J.J.*.

P.S. tiesas sēdē liecināja, ka viņš ir *I.Š.* darba kolēģis. *I.Š.* sagaidīja liecinieku darbā, un tā kā *I.Š.* bija lietojis alkoholu, tad palūdza liecinieku, lai tas viņu aizved ar automašīnu. Pie liecinieka mājas automašīna tika apstādināta, liecinieks pateica *I.Š.*, ka dosies uz veikalu, un atstāja automašīnu. Pēc aptuveni piecām minūtēm *I.Š.* atnāca pie *P.S.* un teica, ka automašīna iebraukusi grāvī. *I.Š.* palūdza, lai liecinieks apsēžas automašīnas vadītāja vietā un palīdz izbraukt automašīnu. Liecinieks iekāpa automašīnā, bet automašīnu nevarēja izbraukt. Kad atbrauca policijas darbinieki, lieciniekam netika nekas jautāts.

J.J. tiesas sēdē liecināja, ka atradās savās mājās Ogrē, */dzēsta adrese/*, sēdēja virtuvē un pa virtuves logu redzēja, ka automašīna atpakaļgaitā no ceļa iebrauc grāvī. Redzēja, ka kāds cilvēks izkāpa no automašīnas, bet sejas daļu personai neredzēja. Liecinieks nevar noteikti pateikt, vai persona izkāpa pa pasažiera durvīm, tāpat noteikti nevar pateikt, vai izkāpa pa vadītāja durvīm. Liecinieks apstākļus neatceras, jo viņam 2007.gadā bija trauma, smadzeņu satricinājums un operācija vēderam, kā rezultātā tika ievietots slimnīcā. Tāpat liecinieks neatceras, kādas liecības sniedzis pirmās instances tiesas sēdē. Kad liecienieks rakstīja rakstveida paskaidrojumus, tad viņš lietas apstākļus atcerējās labāk, bet pēc 1.instances tiesas sēdes par lietu neko neatceras.

No *P.S.* liecības izriet, ka viņš ceļu satiksmes negadījuma brīdī bija atstājis automašīnu un *I.Š.*, līdz ar to pamatoti pirmās instances tiesas tiesnese secināja, ka *P.S.* liecība nedz pierāda, nedz atspeķo administratīvā pārkāpuma sastāva esamību *I.Š.* darbībās.

Vērtējusi *J.J.* tiesas sēdē sniegtās liecības, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka priekšroka dodama *J.J.* liecībām, kas sniegtas pirmās instances tiesas sēdē. Šāds apgabaltiesas apsvērums pamatojas ar apstākli, ka pirmās instances tiesa *J.J.* pratināja 2006.gada 26.jūlijā, tas ir pēc diviem mēnešiem un desmit dienām no pārkāpuma notikuma dienas. Savukārt tiesas sēde Administratīvajā apgabaltiesā notika pēc vairāk nekā viena gada no pārkāpuma notikuma dienas un, kā norāda pats liecinieks, periodā starp abām tiesas sēdēm viņam bijušas veselības problēmas, citastarpā arī smadzeņu satricinājums. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka nenoteiktās

J.J. liecības tiesas sēdē apgabaltiesā saistāmas ar pagājušo laika periodu, bet tās nevar tikt vērtētas kā tādas, kas izslēdz administratīvā pārkāpuma esamību, jo *J.J.* nenoliedz savas liecības, kuras sniedzis pirmās instances tiesas sēdē, bet gan apgalvo, ka vairāk apstākļus neatceras. *J.J.* liecības, kas sniegtas pirmās instances tiesas sēdē, apstiprinās ar viņa rakstveida paskaidrojumu *(lietas 10.lapa)*.

No lietas materiāliem un pirmās instances tiesas tiesneses lēmuma redzams, ka citi pirmās instances tiesas sēdē nopratinātie liecinieki nav bijuši aculiecinieki administratīvā pārkāpuma notikumam, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka papildus *P.S.* un *J.J.* citus liecieniekus nav nepieciešams atkārtoti nopratināt.

[8] Ņemot vērā iepriekšminēto, Ogres rajona tiesas tiesneses 2006.gada 11.septembra lēmums ir tiesisks un pamatots, tāpēc atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

I.Š. apelācijas sūdzību noraidīt.

Ogres rajona tiesas tiesneses 2006.gada 11.septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs	(paraksts)	U.Bērziņš
Tiesneši	(paraksts)	S.Liniņa
	(paraksts)	V.Endzelis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis U.Bērziņš
Rīgā, 2007.gada 16. jūlijā